

- प्र fallen, zusammenlegen: प्रभुजति वाससी ebend.
३. भुज् १) भुजिषीय PĀNKAV. Br. १, १, १. — Z. ४ lies भुजत्ता st. भुजत्ता.
— intens. बोभुजीति geniessen Spr. (II) 4033.
४. भुज् १) füge bei das Haben, die Habs. Z. ५ lies ५, ४, ४.
भुजग ३) (wohl n.) = भुजंग ३) Zinn oder Blei KĀLĀKARA ५, १८५.
भुव २) MBh. १३, ८०२.
१. भू २) es zu Etwas bringen, sein Ziel erreichen Spr. (II) 291. — ३)
यशो भवति CĀT. Br. १, १, २, ५. ४, २, ८, ९. — caus. १) so v. a. üben, aus-
üben: ब्रतम् HEM. JOGAC. १, २५. fgg.
— पर्या PAT. a. a. O. ३, ९७, b.
— प्र ४) Sp. ३२७, Z. ६. fgg. भवच्छिदि HEM. JOGAC. ३, १४।
— अनुप्र auch RV. ७, ७, ८.
— संवि caus. s. संविभाव्य.
— सम् ८) mit dem loc. eines nom. act. Spr. (II) 1669. — caus. १) उ-
ज्जयिन्या: प्रसिद्धितो मालिष्मत्यां सूर्योदमनं संभावयते so v. a. erreicht mit
Sonnenaufgang MĀH. PAT. a. a. O. ३, २८, a.
भूगृह १) zum Schwitzbad KĀRAKA १, १४.
भूत १) c) sciend so v. a. gegenwärtig KĀR. २, २, १४. — f) füge ३, ४, १४,
80 nach AK. hinzu.
भूतकरणावती f. (sc. विभक्ति) Bez. des Charakters und der Personal-
endungen der augmentirten Verbalformen (Imperf. Aor. Condit.) KĀ-
TANTRA ३, १, १४.
भूति १) h) vgl. STENZLER zu MECH. 19.
भूतुम्बी f. eine Gurkenart RIGAN. ७, १६५.
भूमिपाशका f. eine best. Pflanze SIMAVIDH. Br. २, ६, १०.
भूमिवासिन् adj. zw. ebener Erde wohnend (Gegens. प्रासादवासिन्) PAT.
a. a. O. १, ६८, b.
भूयःसंनिवृत्ति f. Wiederkehr: भूयःसंनिवृत्तये RAGH. १०, २८.
भूरिगुण adj. vielfältig, vielfache Früchte tragend Spr. (II) 7189.
भूरिप्रङ् also grosshörnig.
भूषय m. KĀRAKA १, २७.
१. भूष mit उप auch ७, ७४, ३.
२. भूष mit वि obliegen (dem Dienste), mit acc. RV. ८, १५, ९.
भूगुन्दन Spr. (II) 928.
भूर्वज्ञिरसिका f. eine eheliche Verbindung zwischen den Nachkommen
Bhṛga's und Aṅgira's PAT. a. a. O. २, ४०८, a. ४, ६१, b.
भृक्षार १) goldener ist trotz der Lexicographen zu streichen. KĀRAKA
१, १५ hinzuzufügen.
भृक्षिरिटि Z. ३ lies भृक्षिरिटि.
भृष्ण, भृष्णमागता so v. a. ohne Zaudern, ohne irgend ein Bedenken
MBh. ५, ५८८८. यदत्र ते भृष्ण कार्यम् ६०८६.
१. भृष्ण, शतं TS. २, ६, ४, १.
भेक्त २) a) भेकोपति Froschmännchen Spr. (II) 1921.
भेद् १) Spr. २८०२ gehört zu ८); vgl. Spr. (II) ५५३०.
भेदक २) f. das Spalten: देवदत्तस्य काष्ठानाम् PAT. a. a. O. २, ३९४, a.
भेल १) als eine Bed. von लाघुष्मि MED. th. 16.
भेलक adj. desgl. H. a. n. ३, १७७.
१. भेग १) अल्लित्व भेगः पर्येति । अल्लित्व शरीरैरिति गम्यते PAT.
VII. Theil.

- a. a. O. ४, ५, a.
२. भेग १) einmaliger Genuss einer Sache (neben उपभोग häufiger Ge-
nuss derselben Sache) HEM. JOGAC. ३, ४, ५, ९६.
भेगीन, अङ्गोऽपामणिं, सैनानिं PAT. a. a. O. ४, ५, b.
भेड २) c) regiert ५५ Jahre, ७ Monate und ३ Tage über Dakshinā-
patha und Gauḍa Subhīṣa. १७.
भेडनकृतूल्य n. Titel einer dem Raghunātha zugeschriebenen
Schrift über die Kochkunst (in unserem Besitz).
भेडस्, lies सु० st. स०.
धमर ४) c) eine Art Rundspiel Z. d. d. m. G. २७, २३.
धमि das Umherschweifen —, Umhertrren in: भवः HEM. JOGAC. २, ५।
Schwindel ७८ (धमिर्गलानिं zu lesen).
धाषुक m. N. pr. eines Mannes und धाषुकि m. patron. davon PAT.
a. a. O. २, ४०९, a.
मंडूम m. eine best. Personifikation SIMAVIDH. Br. १, २, ५.
मकन्दिका f. ein Frauename PAT. a. a. O. ४, ५८, b. — Vgl. मकन्दिका.
मकमकाप् vgl. बकबकाप् und भकभकाप्.
मकुति, st. dessen सकृत HIR.
मक्षुवृत्तस् adj. superl. allereiligst RV. ६, ४८, १४.
२. मख die Stadt Mekka KĀLĀKARA १, १५८, २, ५०. °विषय ebend.
मगध १) a) sg. das Land Spr. (II) ७८६२.
मङ्गल Sp. ४२६, Z. ८ lies कर्मसंघिषु.
मङ्ग adj. untertauchend in उदकः PAT. a. a. O. ७, १०८, a.
मङ्गल, परिग्रहमूल्याद्धि (so zu lesen) मङ्गलयेव भवाम्बुद्धि HEM. JOGAC.
२, १०६. मङ्गले (des Metrums wegen) Spr. (II) २९३० (मङ्गले die Hdschr.).
मङ्गल Z. ३ lies १०, ८८, ९.
मङ्गिष्पत्र n. eine best. Pflanze, = सुरपर्फ RIGAN. १०, १७५.
मणिकार् १) f. ३ KĀLĀKARA ३, १३।
मणितुपाउडक m. ein best. auf dem Wasser lebender Vogel KĀRAKA १, २७.
मणिधनु १) ĀPAST. १, ३१, १८, Anm.
मणिवर् m. N. pr. eines Sohnes des Ragatānābha (Vatsanābha)
HARIV. ३८२.
मण्डल २) a) सूर्यस्य मण्डलं भिन्ना Spr. (II) २०९८. — g) zum letzten
Beispiel vgl. Spr. (II) ४४९.
मण्डूक १) a) गतयोऽधिकारः PAT. a. a. O. ७, १०९, a.
मत्सर २) d) N. pr. eines Sādhja HARIV. १४४७ nach der Lesart der
neueren Ausg., वत्सर die ältere.
मत्सरिन् २) गुणी गुणिषु मत्सरी Spr. (II) ३४४.
१. मथ् १) स्त्रौतृयः सुवीर्यं मर्थीरूपो न शवसा reibe aus, schüttle her-
aus so v. a. erzeuge RV. १, १२७, ११.
— परि abrufen: अमश्चात्मन्यं परि॒ श्येनो अद्य॑: RV. १, ९३, ६.
मथ्, einzelne Hdschr. lesen मथा, was vielleicht richtiger ist als die
von SI. angenommene Lesart.
मथ् nach मथ्य zu stellen.
१. मट् १) मायति यस्तेन (सानेन) wer sich berauschen lässt durch Spr.
(II) २४५४.
मदनमाला f. N. pr. eines Frauenzimmers KATHAS. ३८, १९. fgg.
मदनाशय m. Geschlechtstrieb Spr. (II) ३४६०.